

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 19. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370977728/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Den lille Gamle rystede af Harme i alle sine Knokler. Med sin afblegede Institutdannelse, med Fru Heiberg under den ene Arm og Christian Winther under den anden oprørtes hun i sin Sjæls Dyb over, at Bondebæsterne skulde regere over hende.

Og var de ikke Bønder, saa var de Socialister. Dette var næsten værre for hende, thi hun ræddedes om Hjærtet. Det vidste enhver — og det hjalp ikke, hvad Johan sagde — at de *vilde* dele, *vilde* tage vore Penge. Det var Pøblen henne fra Smaagaderne, som hun saa' styrtte ud — saadan som naar Tappenstregen gik paa Kongens Fødselsdag eller ved anden Festlighed — hujende Læredrenge og fordrukne Karle, der klumpede sig frem i tætte Masser mod Politiet og de ordentlige Folk. De vilde trænge op i Husene, komme ind i hendes Værelser, maaske tage paa hende med deres væmmelige Næver, grine modbydeligt ad hendes forgæves Modstand, slaa Porcellænet itu og løbe væk baade med Sparekassebogen og Obligationerne, som hun gemte i Chiffonièren. — —

Og med saadanne Folk rottede han sig sammen mod Regeringen. Men han var vel

selv Socialist? Naa ja, hvis han ikke var det, hvad havde han saa med Pøbelen at skaffe!

— — Saadan tænkte Tante Rikke, og det var derfor uden mindste Venlighed, at hun spurgte Johan: »Naa, hvordan gik det saa med Tølen?»

»Jo tak!« svarede han kort uden at se op fra Tallerkenen.

»Var Bønderne glade ved dig?»

»Det véd jeg ikke.«

»Det maa dog være rart for dem, at der er ét dannet Menneske imellem dem.«

»Der er flere dannede Mennesker end jeg, der er Venstremænd. Forskellen er blot, at i din Tid var alle dannede Mennesker Venstre.«

Men her kom han galt afsted. For hun tog øjeblikkelig fat paa, hvor ganske anderledes Mændene fra hendes Ungdom havde været. Orla Lehmann var hendes Ideal. Saadan som han saa' ud og som han talte! Hun erindrede ham altid, som han sad paa det gamle Litografi inde i Fængselsværelset, i Slobrokken, med Haanden under det krøllede Hoved. Og i Vinduet, i Gittervinduet, stod Blomst ved Blomst, som Damerne havde sendt ham! —